

1488

UCHWAŁA Nr 927 RADY MINISTRÓW

z dnia 3 listopada 1952 r.

w sprawie podatku obrotowego od jednostek gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 2 i 3 dekretu z dnia 21 września 1950 r. o opodatkowaniu przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 44, poz. 399) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

DZIAŁ I.

Przepisy wstępne.

§ 1. Przepisy niniejszej uchwały stosuje się do jednostek gospodarki uspołecznionej, wymienionych w art. 1 dekretu z dnia 21 września 1950 r. o opodatkowaniu przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 44, poz. 399), z wyłączeniem organizacji politycznych, społecznych bądź zawodowych.

§ 2. Obowiązek podatkowy powstaje z chwilą rozpoczęcia przez jednostkę gospodarczą działalności, podlegającej podatkowi, a kończy się z chwilą zaprzestania tej działalności.

§ 3. 1. Właściwym do ustalenia zobowiązań podatkowych z tytułu podatku obrotowego i do poboru tego podatku jest organ finansowy (wydział finansowy prezydium powiatowej rady narodowej lub rady narodowej miasta stanowiącego powiat bądź oddział finansowy dzielnicowej rady narodowej m. st. Warszawy i m. Łodzi), w okręgu którego znajduje się w danym roku podatkowym siedziba podatnika (płatnika), obowiązane do uiszczenia podatku.

2. W przypadku zmiany siedziby podatnika (płatnika) w ciągu roku podatkowego do ustalenia zobowiązań podatkowych i poboru podatku (ust. 1) od początku roku podatkowego właściwym jest organ finansowy, w okręgu którego znajduje się w danym roku podatkowym ostatnia siedziba podatnika (płatnika).

§ 4. Rokiem podatkowym jest rok kalendarzowy, w którym powstaje obowiązek podatkowy.

DZIAŁ II.

Ogólne zasady opodatkowania.

Rozdział 1.

Podmiot opodatkowania.

§ 5. 1. Podatnikiem jest jednostka gospodarcza, trudniąca się:

- 1) wytwarzaniem, przetwarzaniem bądź wydobyciem produktu;
- 2) wykańczaniem, naprawą bądź odnawianiem produktu w tym celu nabytego;
- 3) skupem w celu dalszej odsprzedaży płodów i przedmiotów przemysłu ludowego i artystycznego od wytwórcy oraz odpadków użytkowych bez względu na to, czy czynności te stanowią główny, czy też uboczny przedmiot jej działalności.

2. Podatnikiem jest również udzielający innym osobom zamówień — w zakresie swej działalności — na wyroby z własnego materiału.

3. Podatnikiem staje się ponadto jednostka gospodarcza w przypadku, gdy nabywszy produkt, zwolniony od podatku z uwagi na jego przeznaczenie lub opodatkowany według niższej stawki w zależności od przeznaczenia, nie udowodni, że zużyła go w celu, uzasadniającym zwolnienie od podatku bądź opodatkowanie według niższej stawki.

§ 6. Jednostka gospodarcza jest jednocześnie podatnikiem i płatnikiem podatku; jednakże płatnikiem podatku należnego od jednostki gospodarczej, działającej na zasadzie wewnętrznego ograniczonego rozrachunku go-

spodarczego, jest jednostka, w skład której wchodzi podatnik.

§ 7. Minister Finansów w porozumieniu z właściwym ministrem może w przypadkach gospodarczo uzasadnionych określić jako płatnika inną jednostkę aniżeli wymienioną w § 6.

Rozdział 2.

Przedmiot opodatkowania.

§ 8. 1. Podatkowi podlega wynikający z działalności gospodarczej obrót, osiągnięty ze sprzedaży (zaliczenia) lub wymiany produktów wytworzonych, przetworzonych, wykończonych, naprawionych, odnowionych lub wydobytych w kraju albo pochodzących ze skupu krajowego (§ 5).

2. Za produkty, których obrót podlega opodatkowaniu na warunkach określonych w § 9, uważa się:

- 1) wyroby gotowe (całkowicie wykończone);
- 2) wyroby nie wykończone i części wyrobów oraz półfabrykaty;
- 3) kopaliny;
- 4) płody;
- 5) odpadki użytkowe, zbywane przez jednostkę skupu.

3. Opodatkowaniu podlega również wartość sprzedaży nieodpłatnych deputedatów pracowniczych.

4. Za płody uważa się wszelkie produkty gospodarki rolnej, hodowlanej, ogrodniczej, leśnej, rybnej itp.

§ 9. 1. Obrotem jest przypadająca należność (odpłata) w gotówce lub w naturze za produkty sprzedane po cenie zbytu, ustalonej zgodnie z przepisami obowiązującymi w zakresie systemu cen.

2. Zużycie produktów przez jednostkę gospodarczą na cele produkcyjne, ogólnozakładowe, pozazakładowe, inwestycyjne i remonty kapitalne, jeżeli ich zaliczenie następuje po cenie zbytu, uważa się za obrót podlegający opodatkowaniu.

3. Jeżeli produkt jest sprzedawany zgodnie z przepisami o zasadach organizacji finansowej i systemu finansowego po cenie zbytu, powiększonej o marżę handlową, wówczas obrotem jest osiągnięta należność (odpłata), zmniejszona o powyższą marżę.

4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się w przypadkach, określonych w § 36, § 38 ust. 2, § 41 ust. 2 i § 42.

§ 10. W przypadku wykończenia, naprawy lub odnowienia już opodatkowanego produktu (§ 15), obrotem jest należność (§ 9 ust. 1) pomniejszona o cenę nabycia produktu wziętego do wykończenia, naprawy lub odnowienia pod warunkiem, że cena nabycia produktu wziętego do wykończenia, naprawy lub odnowienia jest ujęta w fakturze (rachunku) w oddzielnej pozycji.

§ 11. Przy odpłacie w naturze (§ 9 ust. 1) oraz przy nieodpłatnych deputedatach pracowniczych (§ 8 ust. 3) obrotem jest wartość sprzedaży produktu, obliczona według ceny zbytu danego produktu.

§ 12. Jeżeli według umowy dostawa produktu i odpłata ceny następuje okresowo lub częściami, za obrót uważa się tylko kwoty należne w okresie płatności podatku.

§ 13. Obrót osiągnięty ze sprzedaży produktów, podlega opodatkowaniu w zasadzie jeden raz, z wyłączeniem przypadków, o których mowa w §§ 14, 15, 35 i 40.

§ 14. 1. Produkt otrzymany w wyniku przetworzenia produktu opodatkowanego podlega opodatkowaniu.

2. Za przetworzenie uważa się tego rodzaju przerób bądź przekształcenie produktu, w wyniku których powstaje nowy produkt.

§ 15. 1. Produkt, od którego uiszczono podatek, podlega opodatkowaniu w przypadku poddania go wykończeniu, naprawie (remontowi) lub odnowieniu.

2. Za wykończenie uważa się takie końcowe czynności produkcyjne, w wyniku których udoskonala się lub nadaje się ostateczną formę zewnętrzną poprzednio wytworzonemu produktowi i które mają wpływ na zmianę jakości bądź wartości produktu, lecz nie zmieniają jego rodzaju lub istoty.

3. Za naprawę (remont) lub odnowienie produktu uważa się czynności, polegające na przywróceniu właściwości użytkowych, wyglądu lub stanu pierwotnego produktu używanego.

§ 16. Nie uważa się za przetworzenie, wykończenie, naprawę lub odnowienie:

- 1) czynności, mających na celu przygotowanie produktu do obrotu, jak sortowania, suszenia, krajania (rąbania), paczkowania, formowania, rozlewania (butelkowania), rozcieńczania, zwijania, czyszczenia, prania, prasowania, dekatyzowania, cerowania itp.;
- 2) czynności polegającej na poprawkach i uzupełnieniach braków produkcyjnych nowego produktu;
- 3) montażu maszyn i urządzeń przemysłowych, o ile czynności montażu polegają na złączeniu gotowych części składowych, od których uiszczono już podatek obrotowy, i jeżeli części te nadają się wyłącznie do zmontowania ściśle określonych maszyn lub urządzeń.

§ 17. 1. Minister Finansów w porozumieniu z właściwym ministrem rozstrzyga w przypadkach wątpliwych, czy daną czynność należy uważać za przetworzenie, wykończenie, naprawę (remont) lub odnowienie.

2. Minister Finansów w porozumieniu z właściwym ministrem może uznać za przetworzenie w rozumieniu § 14 ust. 2 dwie lub więcej czynności, o których mowa w § 16 pkt 1, jeżeli dokonywane są wyłącznie sposobem przemysłowym, a w wyniku otrzymuje się produkt odmienny pod względem rodzaju od produktu poddanego powyższym zabiegom.

Rozdział 3.

Data dokonania obrotu.

§ 18. Za datę dokonania obrotu uważa się datę faktury lub innego dokumentu zastępującego fakturę, a w przypadku, o którym mowa w § 27, dzień użycia lub stwierdzenia użycia produktu niezgodnie z przeznaczeniem.

Rozdział 4.

Wyłączenia z obrotu i zwolnienia podatkowe.

§ 19. Wyłącza się z obrotu:

- 1) wartość produktów zwróconych jednostce gospodarczej; w razie zmiany stawki podatkowej zwrotowi podlega podatek przypadający od tych zwrotów według stawki obowiązującej w chwili powstania zobowiązania podatkowego;
- 2) kwoty stanowiące zwrot wydatków i kosztów rzeczywiście poniesionych w imieniu i na rachunek nabyw-

cy według zasad określonych w pkt 1, o ile zostaną wydzielone w rachunku w oddzielną pozycję;

- 3) podatki i opłaty, które pobiera podatnik wyłącznie jako inkasent;
- 4) należność z tytułu kaucji za wypożyczone opakowanie;
- 5) opusty z ceny, dokonywane wyłącznie na zarządzenie władz bądź organów do tego powołanych, na warunkach określonych w pkt 1.

§ 20. 1. Wolne są od podatku obrotu, osiągnięte:

- 1) przez przedsiębiorstwa budżetowe i inne jednostki budżetowe wchodzące do budżetu pełnymi dochodami i wydatkami oraz przez ich pomocnicze jednostki gospodarcze, z wyłączeniem tych jednostek, które działają według zasad rozrachunku gospodarczego;
  - 2) przez:
    - a) państwowe jednostki wykonawstwa inwestycyjnego,
    - b) inne jednostki — w zakresie wykonawstwa inwestycyjnego, finansowanego w ramach pokrycia finansowego inwestycji oraz w ramach planu finansowania kapitalnych remontów z wyjątkiem obrotów osiągniętych ze sprzedaży wytworzonych materiałów budowlanych oraz prefabrykatów;
  - 3) przez jednostki gospodarcze podległe Ministrowi Obrony Narodowej, a dokonywane na rzecz wojska;
  - 4) przez jednostki gospodarcze, podległe Ministrowi Bezpieczeństwa Publicznego, a dokonywane na rzecz służby bezpieczeństwa;
  - 5) przez jednostki gospodarcze, podległe Ministrowi Poczty i Telegrafów, a dokonywane na potrzeby poczty i telekomunikacji;
  - 6) przez zakłady wodociągowe i kanalizacyjne;
  - 7) przez Zakłady Produkcji Pomocniczej Łączności;
  - 8) przez Mennicę Państwową;
  - 9) przez Państwową Wytwórnę Papierów Wartościowych;
  - 10) przez państwowe wytwórnie protez;
  - 11) przez przedsiębiorstwo „Polskie Uzdrawiska” — w zakresie lecznictwa zdrojowego;
  - 12) przez apteki społeczne;
  - 13) przez Fundusz Wczasów Pracowniczych;
  - 14) przez jednostki gospodarcze, trudniące się skupem, ze sprzedaży produktów, płodów i odpadków użytkowych innej jednostce trudniącej się skupem, której obrotu podlegają opodatkowaniu;
  - 15) przez Zarząd Ośrodków Akademickich;
  - 16) ze sprzedaży i likwidacji środków trwałych;
  - 17) ze sprzedaży produktów po cenie, do której w myśl przepisów o zasadach organizacji finansowej i systemu finansowego bądź zarządzeń szczególnych władz naczelnych podatek obrotowy nie jest wliczony.
2. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1, o ile mają charakter zwolnień podmiotowych, stosuje się tylko do obrotów, należących do zakresu działalności danej jednostki gospodarczej.
3. Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego może zwalniać w całości lub w części od podatku obrotu, osiągnięte przez poszczególne jednostki gospodarcze bądź grupy tych jednostek ze sprzedaży poszczególnych rodzajów produktów bądź grup produktów.

Rozdział 5.

Stawki podatku.

§ 21. 1. Wysokość podatku ustala Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego:

- 1) w wysokości różnicy między ustaloną w trybie obowiązującym dla poszczególnego produktu lub grupy produktów ceną zbytu a:
  - a) ceną fabryczną (tj. planowanym kosztem własnym danego produktu lub grupy produktów w poszczególniej jednostce gospodarczej, zwiększonym o zysk planowy) albo
  - b) przeciętną ceną fabryczną (tj. planowanym przeciętnym kosztem własnym danego produktu lub grupy produktów w grupie jednostek gospodarczych, powiększonym o zysk planowy);
- 2) kwotowo od jednostki produktu;
- 3) w określonym stosunku procentowym do obrotu danym produktem lub grupą produktów, który może być zróżnicowany w zależności od osoby podatnika (płatnika) lub nabywcy;
- 4) w stosunku procentowym do obrotu, jaki wynikać będzie ze stosunku planowej akumulacji, pomniejszonej o zysk planowy, do planowej realizacji w danym roku gospodarczym lub w danym kwartale dla określonej jednostki gospodarczej lub określonej grupy jednostek gospodarczych.

2. Ubytki spirytusu oraz nieodpłatne deputaty pracownicze podlegają najwyższej stawce podatku, przewidzianej dla danego produktu (przy spirytusie — najwyższej stawce, określonej dla spirytusu konsumpcyjnego).

Rozdział 6.

Płatność podatku.

§ 22. 1. Podatek jest płatny za okresy dekadowe, liczone od pierwszego dnia miesiąca (od dnia 1 do 10, 11 do 20 oraz 21 do końca miesiąca), od obrotów dokonanych w danej dekadzie — w ciągu 15 dni po upływie dekady na rachunek właściwego terytorialnie dla płatnika organu finansowego (tj. do dnia 25 danego miesiąca oraz 5 i 15 następnego miesiąca).

2. Nowopowstające jednostki gospodarcze opłacają podatek od obrotów osiągniętych w pierwszym miesiącu swej działalności gospodarczej w ciągu 15 dni po upływie miesiąca.

3. Podatek, przypadający od obrotów, osiągniętych przez jednostki gospodarcze przemysłów: spirytusowego, tytoniowego, solnego, zapalczanego, drożdżowego i cukrowniczego, potrąca Narodowy Bank Polski z zainkasowanych faktur i odprowadza bezpośrednio na rachunek właściwego dla danego podatnika (płatnika) organu finansowego.

§ 23. Spółdzielnie, które w poprzednim roku podatkowym uiściły podatek obrotowy w kwocie nie przekraczającej 200.000 zł, a położone są w miejscowościach, nie będących siedzibą organów finansowych, opłacają podatek od dokonanych obrotów za okresy miesięczne do dnia 25 następnego miesiąca.

§ 24. 1. Minister Finansów może skrócić lub przedłużyć okresy oraz terminy płatności podatku, o których

mowa w § 22 ust. 1 i § 23, na wniosek banku finansującego daną jednostkę gospodarczą w zależności od kształtowania się cyklu inkasowego tej jednostki.

2. Tryb wpłacania podatku, określony w § 22 ust. 3, może być rozciągnięty przez Ministra Finansów na inne produkty bądź na innych podatników (płatników).

3. Jednostki gospodarcze, opłacające podatek w trybie określonym w § 22 ust. 3, powinny w fakturze podać wysokość stawki podatku, określonej dla produktu objętego fakturą, oraz kwotę należnego podatku.

§ 25. Podatnik (płatnik) jest obowiązany do obliczania i wpłacania należnego podatku bez wezwania organu finansowego.

§ 26. Jednostki gospodarcze zbywające produkty podlegające opodatkowaniu według różnych stawek mogą uiszczać podatek według średniej stawki, obliczonej na podstawie wpływów podatkowych od tych produktów w ubiegłym miesiącu. Np. wpływ podatkowy w poprzednim miesiącu składał się z następujących należności: produkt A — obrót 700, stawka podatku 11%, produkt B — obrót 1.500, stawka podatku 15%, produkt C — obrót 12.000, stawka podatku 6%. Podatek wyniósł: od produktu A — 77, od produktu B — 225, od produktu C — 720, razem 1.022. Suma obrotów wyniosła 14.200, czyli średnia stawka podatku wynosi:

$$\frac{1022 \times 100}{14200} = 7,2\%$$

§ 27. Jeżeli nabywca produktu zwolnionego od podatku z uwagi na jego przeznaczenie lub produktu, dla którego ustalono niższą stawkę w zależności od przeznaczenia tego produktu, nie udowodni, że zużył go w celu uzasadniającym zwolnienie od podatku bądź opodatkowanie według niższej stawki, obowiązany jest uiścić podatek przypadający od obrotu tym produktem według najwyższej stawki przewidzianej dla tego produktu bądź dopłatę w wysokości różnicy pomiędzy podatkiem uiszczonym od obrotu tym produktem przez zbywcę a podatkiem obliczonym według najwyższej stawki, przewidzianej dla danego produktu.

§ 28. 1. Jednostka gospodarcza, opłacająca podatek od obrotów według różnych stawek podatkowych, powinna prowadzić ewidencję obrotów podlegających poszczególnym stawkom.

2. W przypadku gdy jednostka gospodarcza nie prowadzi ewidencji obrotów w sposób określony w ust. 1, wówczas do nie określonych rodzajowo obrotów stosuje się najwyższą stawkę podatku, uiszczaną przez tę jednostkę.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się również w przypadku, gdy część obrotu zwolniona jest od podatku bądź nie podlega opodatkowaniu, bądź też gdy część należności podlega wyłączeniu z obrotu, a nadto w przypadku, gdy określone obroty podlegają różnym podatkom (podatkowi obrotowemu bądź podatkowi od operacji nietowarowych).

§ 29. 1. Jeżeli w wyniku obrachunku przeprowadzonego w późniejszym okresie sprawozdawczym bądź w wyniku uiszczenia podatku w trybie określonym w § 26 powstanie różnica pomiędzy kwotą podatku ostatecznie ustaloną za okresy płatności od początku roku podatkowego a kwotą podatku wykazaną w sprawozdaniach za te okresy (§ 30) — należy różnicę tę wpłacić w terminie, wyznaczonym na złożenie najbliższego sprawozdania.

2. Jeżeli w wyniku obrachunku powstanie nadpłata, podlega ona zaliczeniu na podatek należny w przyszłym okresie bądź też zwrotowi.

Rozdział 7.

Sprawozdania i deklaracje podatkowe.

§ 30. 1. Płatnik jest obowiązany do składania sprawozdań podatkowych i deklaracji podatkowych według wzorów określonych przez Ministra Finansów.

2. Sprawozdania podatkowe składa się za okresy miesięczne i roczne we właściwym terytorialnie dla płatnika organie finansowym. Sprawozdanie miesięczne składa się w terminie do dnia 25 następnego miesiąca, sprawozdanie zaś roczne — w terminie wyznaczonym na składanie bilansu rocznego, jednakże najpóźniej do dnia 30 kwietnia następnego roku podatkowego.

3. Sprawozdanie miesięczne powinno zawierać zestawienie obrotów i należnego podatku od początku roku podatkowego do miesiąca sprawozdawczego i za miesiąc sprawozdawczy z uwzględnieniem dokonanych sprostowań.

4. Sprawozdanie roczne powinno zawierać ostateczne rozliczenie podatkowe za rok podatkowy.

5. W przypadku potrącenia podatku z zainkasowanych faktur przez Narodowy Bank Polski do złożenia sprawozdania obowiązana jest jednostka gospodarcza (płatnik).

§ 31. 1. Niezależnie od obowiązku składania sprawozdania podatkowego, o którym mowa w § 30, płatnik jest obowiązany do złożenia organowi finansowemu, w terminie płatności podatku (§ 22 ust. 1), deklaracji o wysokości obrotów za okres płatności podatku oraz przypadającego podatku.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadkach określonych w § 22 ust. 2 i 3 i § 23.

§ 32. W razie niezłożenia w określonym terminie sprawozdania miesięcznego bądź deklaracji podatkowej płatnik jest obowiązany do uiszczenia podatku w wysokości 110% podatku należnego za poprzedni okres (miesiąc bądź dekadę).

DZIAŁ III.

Szczególne zasady opodatkowania.

§ 33. Przepisy działu I i II stosuje się do jednostek wymienionych w dziale III ze zmianami przewidzianymi w tym dziale.

R o z d z i a ł 1.

Opodatkowanie gospodarstw rolnych, hodowlanych, ogrodniczych, leśnych i rybnych.

§ 34. 1. Gospodarstwa rolne, hodowlane, ogrodnicze i leśne podlegają opodatkowaniu w zakresie obrotów, osiągniętych ze sprzedaży produktów wytworzonych bądź przerobionych w swoich zakładach przemysłowych, oraz w zakresie sprzedaży płodów swojego użytkowanego lub dzierżawionego gospodarstwa w swoim wyodrębnionym i stałym punkcie sprzedaży, prowadzonym poza obrębem danego gospodarstwa.

2. Jednostki rybołówstwa morskiego oraz spółdzielnie rybackie podlegają opodatkowaniu w zakresie obrotu

osiągniętego ze sprzedaży ryb (krabów itp.) zarówno w stanie nie przerobionym jak też w przetworach.

3. Obrót osiągnięty ze sprzedaży płodów i nie przerobionych ryb (ust. 1 i 2) jednostkom trudniącym się skupem nie podlega opodatkowaniu.

R o z d z i a ł 2.

Opodatkowanie zakładów gastronomicznych.

§ 35. 1. Zakłady gastronomiczne (żywienia zbiorowego) podlegają opodatkowaniu w zakresie obrotu osiągniętego ze sprzedaży produktów (przerobionych i nie przerobionych) zarówno pochodzenia krajowego jak też zagranicznego.

2. Jednostki usługowe, których działalność polega na równoczesnym prowadzeniu zakładu gastronomicznego (hotele, pensjonaty itd.), podlegają opodatkowaniu od łącznego obrotu osiągniętego przez te jednostki, w przypadku gdy przeważają obroty osiągnięte z prowadzenia zakładu gastronomicznego (ust. 1).

§ 36. 1. W zakładach, o których mowa w § 35, obrotem jest przypadająca należność (odpłata), obliczona według ceny sprzedażnej, mieszczącej w sobie zysk brutto przewidziany dla zakładów gastronomicznych.

2. W przypadku sprzedaży produktów po cenach hurtowych, obrotem jest należność obliczona według tych cen.

§ 37. Wolne są od podatku obrotu, osiągnięte przez:

- 1) zakłady gastronomiczne (żywienia zbiorowego) ze sprzedaży po obowiązującej cenie detalicznej, zawierającej jedynie ogólnie obowiązującą marżę handlową, nabytych i nie przerobionych (nie przyrządzonych) przez nie produktów;
- 2) stołówki pracownicze oraz stołówki akademickie (szkolne);
- 3) bufety przyzakładowe oraz bufety akademickie (szkolne).

R o z d z i a ł 3.

Opodatkowanie przemysłu spirytusowego.

§ 38. 1. Opodatkowaniu podlega wartość sprzedażna ubytków spirytusu, powstałych w gorzelnii lub w czasie przewozu z gorzelnii do odbiorcy, a przekraczających normy zaników (ubytków), ustalone przez właściwego ministra w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Finansów.

2. Przy ubytkach spirytusu (ust. 1) obrót stanowi wartość sprzedażną produktu, obliczona według obowiązującej ceny detalicznej spirytusu zbutelkowanego przeznaczonego do spożycia.

3. Za datę dokonania obrotu przy ubytkach spirytusu uważa się dzień stwierdzenia ubytku.

4. Minister Finansów w porozumieniu z właściwym ministrem określa odpowiedzialność podatkową za ubytki.

§ 39. Wylęcza się z obrotu wartość sprzedażną spirytusu:

- 1) wziętego do ponownego przerobu w gorzelnii pod nadzorem organów finansowych;
- 2) zniszczonego wskutek wypadku w gorzelnii lub w czasie przewozu, pod warunkiem udowodnienia przez jednostkę gospodarczą faktu zniszczenia.

§ 40. *Spirytus lub wyroby spirytusowe, nabyte przez jednostki Centralnego Zarządu Przemysłu Spirytusowego od obcych jednostek gospodarczych, podlegają ponownie opodatkowaniu w przypadku ich zbycia bez względu na to, czy zostały one przerobione we własnych zakładach produkcyjnych, czy też sprzedane w stanie nie zmienionym.*

R o z d z i a ł 4.

Opodatkowanie przemysłu tytoniowego.

§ 41. 1. Płatnikiem podatku obrotowego w zakresie sprzedaży wyrobów tytoniowych, produkowanych przez wytwórnie wyrobów tytoniowych Centralnego Zarządu Przemysłu Tytoniowego, są Zakłady Sprzedaży Centralnego Zarządu Przemysłu Tytoniowego, działające na zasadzie pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego.

2. Przy sprzedaży wyrobów, o których mowa w ust. 1, obrotem jest należność (odpłata), obliczona według cen detalicznych.

R o z d z i a ł 5.

Opodatkowanie przemysłu cukrowniczego.

§ 42. Przy sprzedaży cukru i wyśodków plantatorom buraka cukrowego i hodowcom nasion oraz własnym pracownikom cukrowni po cenach ustalonych umowami plantacyjnymi bądź po cenach przewidzianych układem

zbiorowym pracy obrotem jest należność (odpłata) obliczona według tych cen.

DZIAŁ IV.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 43. Minister Finansów może w porozumieniu z właściwym ministrem ustalać szczególne zasady oraz tryb opodatkowania odmiennie od określonych w dziale I, II i III.

§ 44. 1. Z dniem 31 grudnia 1952 r. traci moc uchwała Nr 62 Rady Ministrów z dnia 3 lutego 1951 r. w sprawie podatku obrotowego od jednostek gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-12, poz. 175), z tym że przepisy tej uchwały mają zastosowanie do obrotów osiągniętych do dnia 31 grudnia 1952 r., z wyjątkami przewidzianymi w § 46.

2. Przepisy wydane na podstawie uchwały Nr 62 Rady Ministrów z dnia 3 lutego 1951 r. zachowują moc do czasu ich uchylecia przepisami wydanymi na podstawie niniejszej uchwały.

§ 45. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów.

§ 46. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1953 r., z wyjątkiem przepisów:

- 1) § 20 ust. 1 pkt 2 i 6, § 22 ust. 1, § 28 ust. 3, § 37 pkt 2 i 3, § 40 i § 41 ust. 1, które obowiązują od dnia 1 stycznia 1951 r., oraz
- 2) § 20 ust. 1 pkt 1, 7 i 15, § 21 i § 30 ust. 2, które obowiązują od dnia 1 stycznia 1952 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz